

IN MINIATUUR

Beste lezer

Na de succesvolle voorjaarsexposities 'Vogels' (2007) en 'Panorama' (2008) wordt de traditie van een door Marc Mulders samengestelde lente-expositie voortgezet.

De tentoonstelling 'IN MINIATUUR' van 24 mei t/m 5 juli 2009 laat werk zien van Paul van Dongen, Bram Hermens, Caren van Herwaarden, Claudy Jongstra, George Meertens, Marc Mulders, Reinoud van Vught en Ronald Zuurmond.

De tentoonstelling zal worden geopend op 24 mei om 15.00 uur door de heer Edwin Jacobs, directeur van het Centraal Museum Utrecht.

Goed te weten dat:

- Werk van Paul van Dongen ook te zien is in het Noord-Brabants Museum in de tentoonstelling "Met eigen ogen. Zelfportretten in de Nederlandse moderne kunst" (21 mei-30 augustus)

- Claudy Jongstra onlangs onderscheiden is met de Prins Bernhard Cultuurfondsprijs voor toegepaste kunst en architectuur.

-George Meertens in het Breda's Museum vertegenwoordigd is met een groot werk van 140 x 180 cm in de tentoonstelling SIGNATUUR, Schilderkunst uit de 19e en 20e eeuw. (t/m 30 augustus 2009)

- Op dit moment Mulders het Huis Bergh te 's Heerenberg heeft opgesierd met acht metersgroot opgeblazen collages aan de imposante buitenmuren. Hij gebruikte knipsels uit de getijdenboeken van huis Bergh. In een van de kasteelzalen is een expositie te bezichtigen van zijn schilderijen. (19 april t/m maart 2010)

- In 2008 Reinoud van Vught de opdracht kreeg om voor het provinciehuis van Den Bosch twee wandtapijten te maken voor de 23e verdieping. Door de vele uren die hij doorbracht achter de weefgetouwen in het Tilburgse Textielmuseum kon hij verder experimenteren. Met enkele bijzondere wandkleden als resultaat. Dat hij exposeert in Berlijn bij Galerie Brennecke (9 mei t/m 24 juni 2009) En dat hij samen met Ronald Zuurmond vertegenwoordigd is in een groepsexpositie Eden bij Galerie van der Mieden, Antwerpen. (27 mei t/m 29 juni 2009)

Website

Informatie over exposities, kunstenaars, werk in stock kunt u ook vinden op www.studiovandusseldorp.nl, waar u zich kunt inschrijven voor onze digitale nieuwsbrief.

Openingstijden
do t/m zo van 13.00 -17.00
en op afspraak
tel: 013-5420468
mail@studiovandusseldorp.nl

Studio van Dusseldorp
Wilhelminapark 110
5041 EE Tilburg
www.studiovandusseldorp.nl

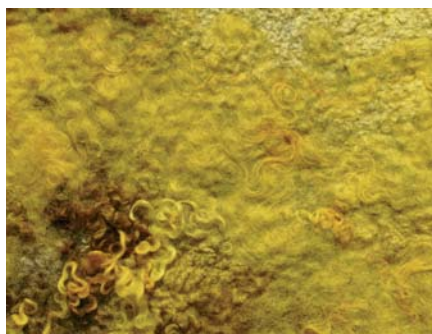
Paul van Dongen

Bram Hermens

Caren van Herwaarden

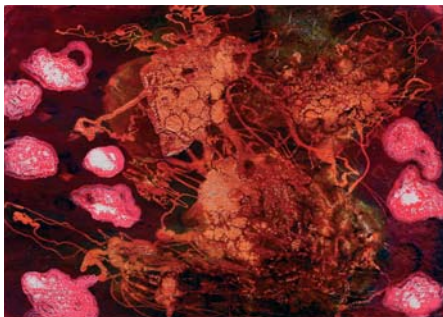
Claudy Jongstra

George Meertens

Marc Mulders

Reinoud van Vught

Ronald Zuurmond

Paul van Dongen 's-Herogenbosch (1958)

Paul van Dongen heeft vaak de natuur getekend, geaquarelleerd en geëst. Vergezichten, onwortelde wilgen, doortakken, uitgedroogde twijgjes en distels. Maar ook dieren zoals uilen, paarden en katten. In zijn recente grafiek richt hij zijn oog op het bloeien van de bloemen, het breken van de knoppen, het uitlopen van de natuur in het voorjaar. Met behulp van een loep legt hij de kleine maar indrukwekkende wereld van de bloem met zijn meeldraad, stamper en zijn vlezige bladeren, bloot. Verder toont hij etsbladen van insecten, bijen, torren en libellen.

Bram Hermens Eindhoven (1961)

Het werk voor deze expositie bestaat uit veertien tekeningen en twee schilderijen. De beelden zijn geïnspireerd door de oorlog in Afghanistan begin deze eeuw. Dit onderwerp loopt al geruime tijd als een rode draad door het werk van Bram Hermens. Om het effect van de confrontatie tussen de klassieke wereld van Afghanistan en de moderne westerse legerinvasie te versterken, heeft hij zich niet alleen laten inspireren door persfotografie. Ook de dynamische beeldenwereld van het Hellenisme en de daaraan verwante werken uit de HoogRenaissance en Barok vormden een bron van inspiratie. Een deel van het getoonde werk laat alleen dieren zien die symbolisch zijn voor de strijd, met de adelaar als voornaamste teken van macht en expansie. Door de relatie tussen het Afghanistan-conflict en de klassieke wereld te benadrukken en in miniatuurvorm te vangen, probeert hij een werkelijkheid achter de realiteit te tonen.

Caren van Herwaarden Tilburg (1961)

In het werk van Caren van Herwaarden is de benadering van het lichaam aards en zinnelijk, opgeladen met erotiek en spiritualiteit.

De tekeningen en aquarellen zijn uitermate gelaagd, transparant en beweeglijk, alsof je met een röntgenbril, een klassieke kinderkamer, naar een perpetuum mobile van zich verstrengende lichamen kijkt.

Telkens duiken daar, in die kluiten van lichaamsdelen, weer die vormen en gebaren op die uitdrukking geven aan de emoties waaraan we onze menselijke waardigheid en solidariteit ontlend: troost, tederheid, liefde, opwinding, overgave, extase, het vermogen om fysiek in elkaar op te gaan als verweer tegen verdriet, lijden en dood...

De werken die zij voor In miniatuur uitzocht, hebben, op twee na, allemaal een standpunt van bovenaf. Je kunt daardoor inzoomen op het gedoe van mensen, en van jezelf, en tegelijk afstand nemen.

Claudy Jongstra Roermond (1963)

Claudy Jongstra heeft een sterke band met de materialen waar ze mee werkt. Zo heeft zij haar eigen kudde Drentse heideschape en is zij bezig met de aanleg van een tuin waarin inheemse planten die van oudsher voor natuurlijke kleurstoffen gebruikt worden, te zien zullen zijn en bestudeerd kunnen worden. Haar leven en werk zijn doordrongen van ethisch en ecologisch bewustzijn. Zij houdt haar schape bijvoorbeeld niet alleen voor de wol, maar zet deze ook in voor landschapsbeheer.

Als ontwerper bekleedt Claudy Jongstra een unieke positie. Zij raakte gefascineerd door vilt en houdt zich al vijftien jaar bezig met de verwerking van vervilt wol die zij verrijkt en kleurt met andere materialen.

Zij heeft o.a. de hangings en installaties ontworpen voor het Catshuis, de Nederlandse ambassade in Berlijn en de entree van de openbare bibliotheek in Amsterdam. Zij werkt nauw samen met architecten zoals Jo Coenen, Claus en Kaan architecten en Rem Koolhaas. In samenwerking met Tod Williams Billie Tsien Architects ontwierp ze een kunsttoepassing voor het Lincoln Center for the Performing Arts in New York. Ook ontwerpt zij stoffen voor beroemde modeontwerpers als John Galiano, Christian Lacroix en Alexander van Slobbe. Samen met haar team van toegewijde medewerkers heeft zij van vilt een hedendaags materiaal gemaakt. Duurzaamheid, ethiek, natuur en innovatie zijn de basisbeginselen van haar werk. Haar weldadige vilten velden zijn de echo's van allerlei miniatures uit de natuur.

George Meertens Stein (1957)

De doeken van George Meertens vinden hun oorsprong in de ontmoeting die Augustinus heeft met zijn geliefden op een plaats waar de rust het geloof voedt. In de tuin die groeit en bloeit, beleeft hij elke dag de geuren en kleuren van zijn beker. Daar kan hij het denken de plaats toekennen die ruimte maakt voor het geloven. 'De tuinen van Cassiciacum' zijn abstracte werken van 40x40 cm. De kleuren dragen de geur van de lente. Het begin van het wederkeren. De tijdloze diepte die metrisch tikt. Het handelen slaat de maat van de muziek. Beslist wordt de winterse, in elkaar gedoken, slaap verdreven.

Marc Mulders Tilburg (1958)

"Doordat wij vaak van de wereld een miniatuur maken of in de miniatuur, in de microkosmos, onze (stoffelijke) wereld herkennen, wordt de vertrouwde wereld grootser en ook groots".

De Franse filosoof Bachelard stelt dat het minuscule en het onmetelijke eigenlijk hetzelfde lichaam zijn en dat de dichter vervolgens altijd bereid is zowel in het groot als in het klein te lezen. Marc Mulders doet zijn inspiratie op in alle miniatures die de natuur prijsgeeft.

Reinoud van Vught Goirle (1960)

Reinoud van Vught experimenteert met verfmaterialen, zoals acryl, hars en pigmenten, en laat al deze elementen vloeien over het doek. Ondersteund door krachtige vormen in verschillende kleuren en door het natuurlijke vloeien van verf, wordt het karakter van natuur sterker en sterker.

De natuur in al haar complexiteit schildert zichzelf. Complex in kleurintensiteit en lagen, helder in vorm, maar met onderliggende lagen die gloeien met een intensiteit dat zelden is getoond in de schilderkunst. Van Vught staat dichtbij die alchemisten die probeerden stof in goud te veranderen. Ze zijn er nooit in geslaagd, maar van Vught toont hoe het wel kan, niet op een letterlijk niveau, maar op een abstracte manier. Zijn schilderijen die het gevolg zijn van alchemistische processen van verf, hars en lucht om te drogen, tonen bijzondere momenten kunst die nog lang kunnen doorwerken.

Het lijkt alsof alle voorgaande jaren, waarin Van Vught werkte van idee naar idee, van de ene vorm van schilderen, naar een andere manier van verf druppen en spuiten, samenkomen in deze schilderijen, en eindelijk hun superieure vorm en uitstraling hebben gevonden. Bijzonder aspect van zijn werk is de compositie van wat levende organismen lijken die opdoemen uit het alchemistische schilder proces. Niet gestuurd door de hand van de meester schilder zelf, maar geboren uit het niets.

Ronald Zuurmond Den Haag (1964)

'Uitzicht met zandkorrel' heet een gedicht van de Poolse Wislawa Szymborska. Na het lezen van haar woorden zou men kunnen spreken van inzicht door zandkorrel. Het zit niet in de dingen, het zit in de vertaling van de dingen, in structuren in het bloot leggen van betekenissen en het vinden en zien van parallellen met andere ogenschijnlijk niet verwante dingen.

Zo is een zandkorrel een uitkijktoren om de wereld te bezien, net als de maan die tussen twee vingers past en niet veel groter is dan een zandkorrel, aldus Zuurmond

De natuur is ook bij hem het vertrekpunt van een schilderij. Wat er dan gebeurt in het doek komt grotendeels door de handeling van het schilderen zelf. Meestal blijft hij dicht bij de natuur. Is een blad, een tak of een wateroppervlak genoeg om in en rond te kunnen schilderen. Zelf zegt hij steeds dat hij niet kan tekenen. En toch zijn het juist de kleine tekeningen, kleine figuratieve elementen, die in zijn monumentale, eerder schrale landschappen de aantrekkingskracht geven. Je wilt ze van dichtbij bestuderen, er zeker van zijn dat je het toch goed hebt gezien, om het dan van veraf te kunnen koesteren. Het maakt het melancholische palet draaglijk en zelfs licht.